

Ekumenické mezníky.

Průlomy v ekumeně

Ekumenické mezníky

Průlomové okamžiky v ekumeně

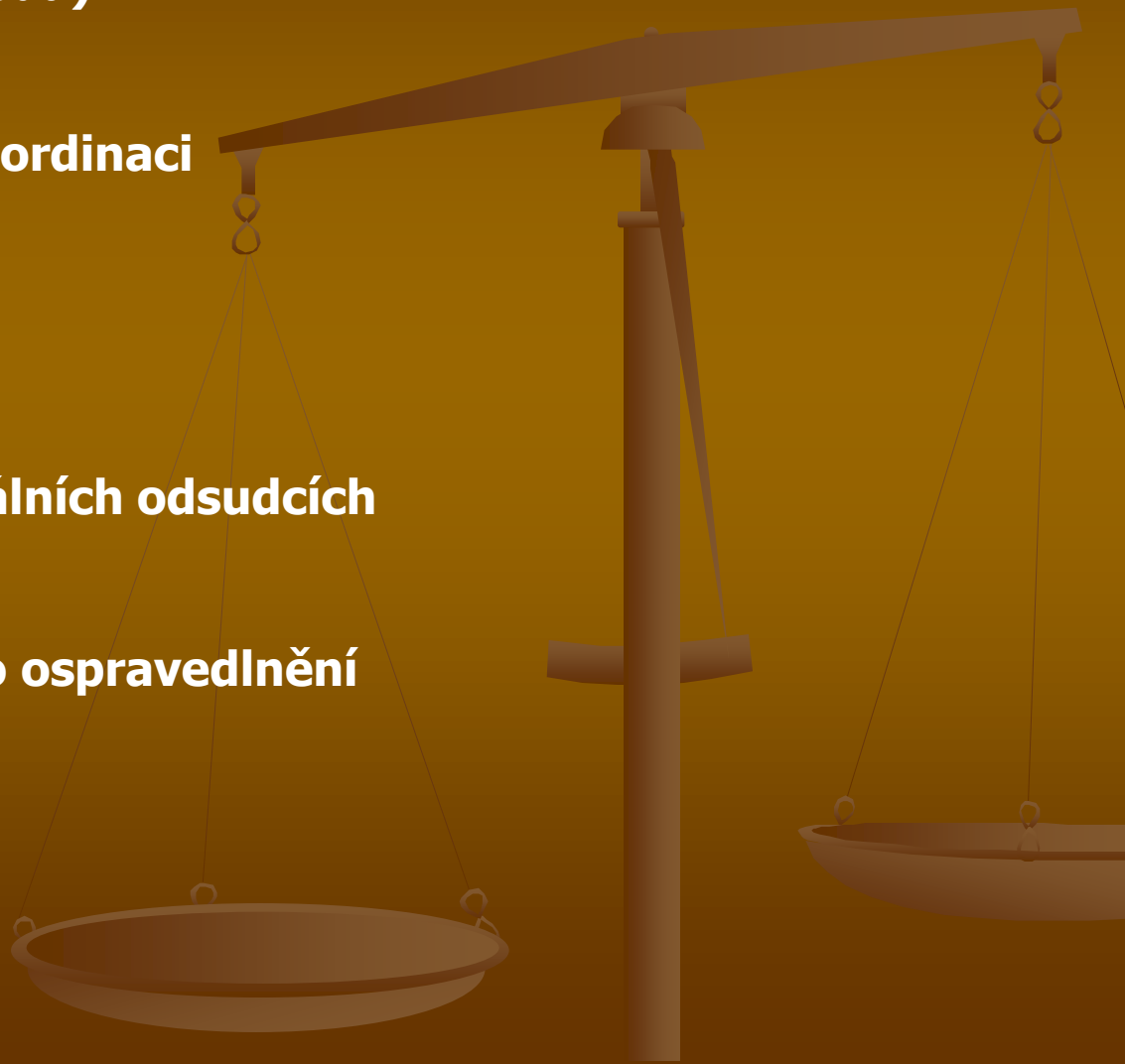
Leuenberská konkordie (dohoda)

Dohoda o křtu, večeři Páně a ordinaci

Friesův – Rahnerův plán

Studie o vzájemných doktrinárních odsudcích

Společné prohlášení k učení o ospravedlnění

Ekumenické mezníky

Průlom v ekumeně

Leuenberská konkordie (dohoda)

prohlášení **reformačních** církví v Evropě, díky němuž vzniklo *společenství Slova a svátostí*. <http://www.evangnet.cz/texty> (16. března 1973 v Leuenbergu u Basileje.)

- týká se většiny reformačních církví v Evropě
- od 16. století existovaly ostré rozdíly mezi jednotlivými církvemi z reformace, které vedly ke vzájemným odsouzením
- v 19. století se objevovaly unie, ve kterých se projevovала snaha odstranit věroučné rozdíly přikloněním se na základ Písma
- ve 20. století se od 60. let vedou rozhovory mezi luterskými a reformovanými církvemi, které mají probrat kontroverzní témata a hledat jednotu
- vyjádření, že pro společenství stačí konsenzus v pojetí Slova a svátostí
- 1971 a 1973 – setkání v Leuenbergu – formulace „Konkordie reformačních církví v Evropě: vzájemné poskytování společenství Slova a Večeře Páně

Ekumenické mezníky

Průlomy v ekumeně

Dohoda o křtu, večeři Páně a ordinaci

Dokument z Limy (Peru) z roku 1982, multilaterální dokument (300 církví) – konvergence v otázkách křtu, eucharistie a církevního úřadu.

<http://coena.edunix.cz/teologie/Lima.doc>

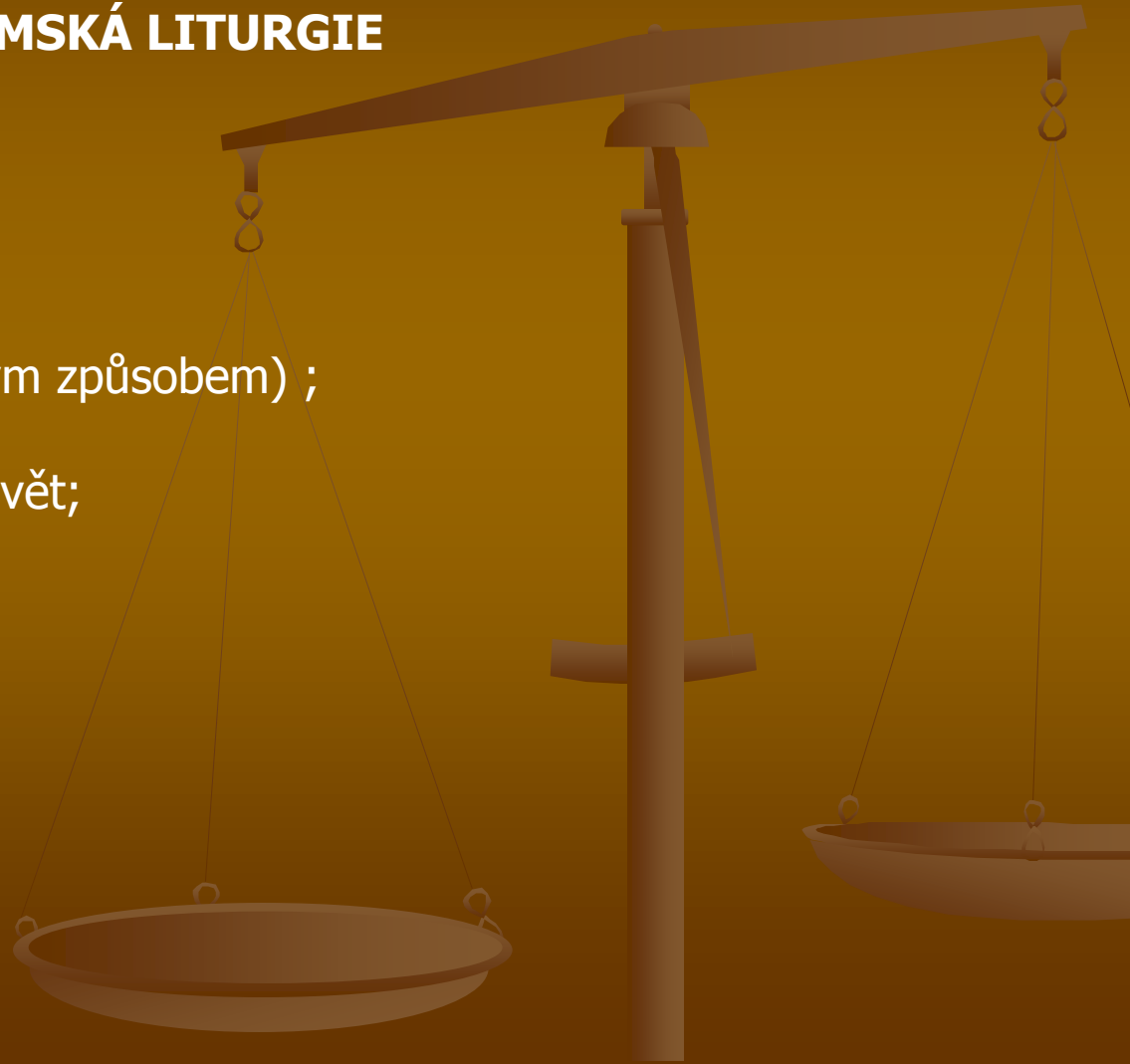
- dílo komise pro Víru a Řád, ve které pracovali i katoličtí teologové
- jedná se o konsenzus v otázkách, jak jednotlivé konfese chápou křest, Večeři Páně a církevní úřad.
- jedná se o jednotu v základu, ne pouze o kompromis na nezbytně nutném.
- základním východiskem jednoty je odkázání se na ranou (prvotní) církev (vliv pravoslaví)
- vypracování podoby „Limské liturgie“ - nebyla přijata v KC

Ekumenické mezníky

Průlomy v ekumeně

SLAVENÍ VEČEŘE PÁNĚ – LIMSKÁ LITURGIE

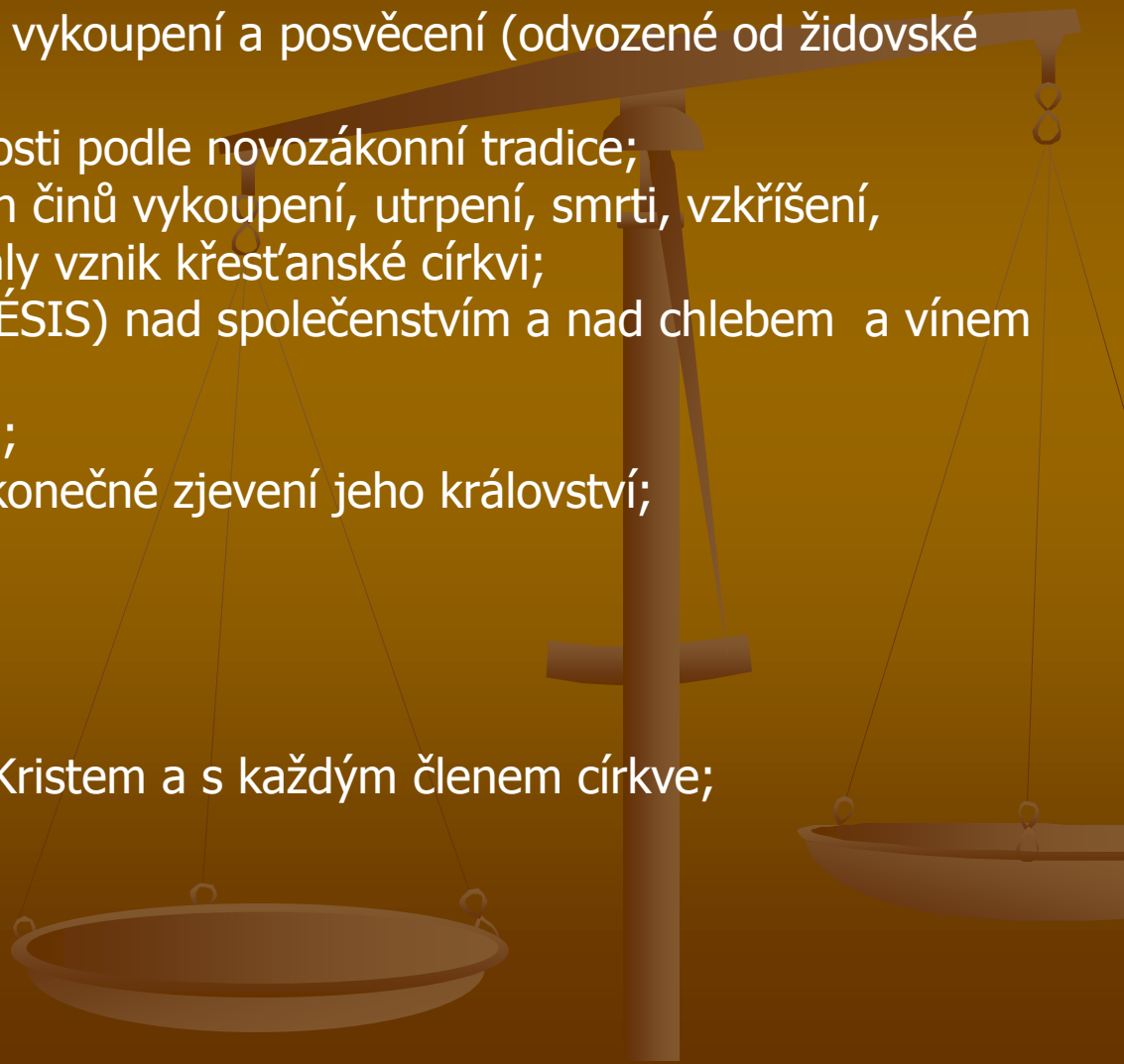
- písně chval;
- akt pokání;
- vyhlášení odpuštění;
- zvěstování slova Božího (různým způsobem) ;
- vyznání víry (Kredo)
- přímluvy za celou církev a za svět;

Ekumenické mezníky

Průlomy v ekumeně

- přípravu chleba a vína;
- díkyčinění Otci za div stvoření, vykoupení a posvěcení (odvozené od židovské tradice BERAKAH);
- Kristova slova ustanovení svátosti podle novozákonní tradice;
- památku (ANAMNÉISIS) velkých činů vykoupení, utrpení, smrti, vzkříšení, nanebevstoupení a letnic, jež daly vznik křesťanské církvi;
- vzývání Ducha svatého (EPIKLÉISIS) nad společenstvím a nad chlebem a vínem
- odevzdání věřících Bohu;
- připomínku obecnství svatých;
- modlitbu za návrat Páně a za konečné zjevení jeho království;
- „Amen“ celého shromáždění;
- modlitbu Páně;
- znamení smíření a pokoje;
- lámání chleba;
- jedení a pití ve společenství s Kristem a s každým členem církve;
- závěrečný akt chvalořečení;
- požehnání a poslání.

Ekumenické mezníky

Průlomy v ekumeně

Dohoda o křtu, večeři Páně a ordinaci

Dokument z Limy (Peru) z roku 1982, multilaterální dokument (300 církví) – konvergence v otázkách křtu, eucharistie a církevního úřadu.

<http://coena.edunix.cz/teologie/Lima.doc>

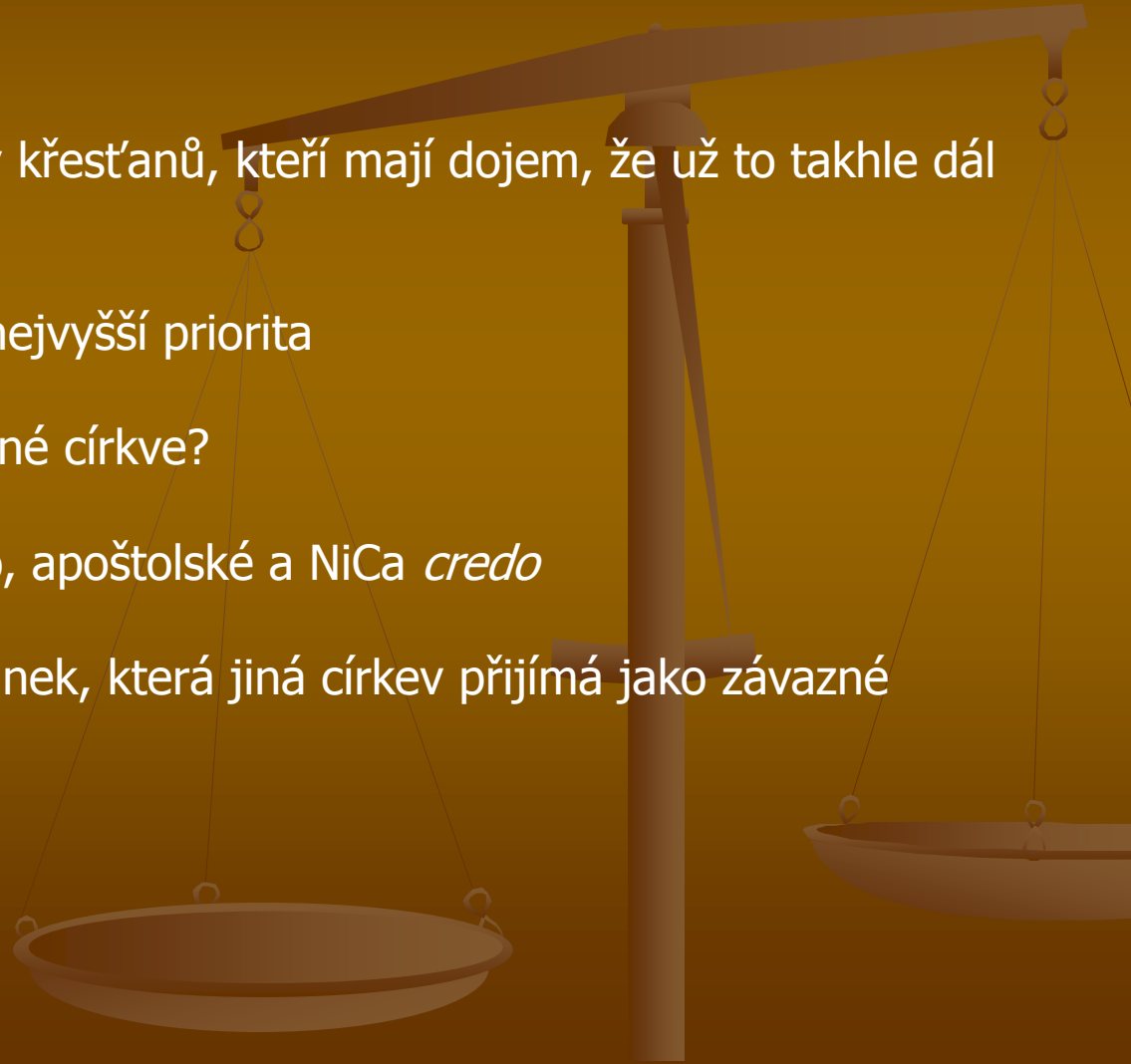
- dílo komise pro Víru a Řád, ve které pracovali i katoličtí teologové
- jedná se o konsenzus v otázkách, jak jednotlivé konfese chápou křest, Večeři Páně a církevní úřad.
- jedná se o jednotu v základu, ne pouze o kompromis na nezbytně nutném.
- základním východiskem jednoty je odkázání se na ranou (prvotní) církev (vliv pravoslaví)
- vypracování podoby „Limské liturgie“ - nebyla přijata v KC

Ekumenické mezníky

Průlomy v ekumeně

Friesův – Rahnerův plán

- 1993 - „Volání o pomoc ze strany křesťanů, kteří mají dojem, že už to takhle dál nejde“
- do hledání jednoty se má vložit nejvyšší priorita
- Jaká různost je možná uvnitř jedné církve?
- formulování společné víry: Písmo, apoštolské a NiCa *credo*
- žádná církev nesmí zavrhouvat článek, která jiná církev přijímá jako závazné dogma (lze se zdržet úsudku)

Ekumenické mezníky

Průlomy v ekumeně

Studie o vzájemných doktrinárních odsudcích

Po pečlivém studiu historických událostí a teologických výpovědí dochází evangelická církev a katolická církev k přesvědčení, že „rozdíly v učení o ospravedlnění a o svátostech nejsou rozdělujícími faktory církve“ (1994).

- je třeba prozkoumat, zda vzájemné odsudky ze 16. století postihují současné církve
- Ratzinger: Někdy jednotu, ale rozdělení potřebuje ospravedlnění - pokud se současné rozdělení neopírá o věroučný základ, není legitimní
- staré konfesní texty a vyjádření Tridentského koncilu obsahovaly formulace, které odsuzovaly nauku a praxi:
 - vyjadřují postoj současné církve?
 - zavržení (odsouzení) popisují současnou církev, nebo je jejich vývoj učinil bezpředmětným?

Ekumenické mezníky

Průlomy v ekumeně

Studie o vzájemných doktrinálních odsudcích

Výsledky:

- v mnohých případech šlo o nedorozumění a církve se před odsouzením vzájemně nepoznaly
- v mnohých případech šlo o rozdílné myšlení a mluvu (odsouzení izolované věty bez kontextu, stejný obsah vyjádřený jinou formulací)
- odsouzení extrémních pozic, které nebyly součástí oficiálního učení a dnes nehrají žádnou roli
- „platné“ odsudky je třeba zkoumat co do účinnosti vzhledem k aktuálnímu učení

podzim 1994: je možné zčásti konstatovat, že odsudky ze 16. století již nepostihují současného partnera. Rozdíly v učení o ospravedlnění a svátostech nejsou považovány za faktor rozdělující církev.

Ekumenické mezníky

Průlomy v ekumeně

Společné prohlášení k učení o ospravedlnění

31.10.1999 – Augsburg – papežská rada pro jednotu křesťanů a Světový luterský svaz se po přezkoumání vzájemných odsudků ze 16. století vyjádřili o konsenzu v základních pravdách učení o ospravedlnění.

- v návaznosti na studium vzájemných doktrinárních odsudcích od roku 1993 pracuje Světový luterský svaz a Papežská rada pro jednotu křesťanů na studiu materiálů, týkajících se kontroverze o ospravedlnění
- v lednu 1997 vzniklo „Společné prohlášení o učení o ospravedlnění“, které bylo dáno k diskuzi církvím
- spása je dílo Božího milosrdenství, nelze si ji zasloužit
- většina odsudků 16. století nepostihuje současné církve, rozdíly jsou akceptovatelné
- po intenzivním dialogu a kontroverzi byla dohoda podepsána 31.10.1999 v Augsburgu – *Den reformace*